

F32.1/F41.2

Kimmo

2021

Laatikko

Rannassa on laatikko
katson ja tutkin sitä
yhdellä sivulla on aukko,
kurkistan sisään pimeyteen

Minua katsoo ruhjottu mies
Ei puhu mitään, katsoo vain minuun
vasen silmä mustelmilla ja turvoksissa
Minut valtaa ahdistus ja syyllisyys
Tämän miehen kantama tuska tarttuu minuun
Se tuntuu kipuna rinnassa
On hankala hengittää
Se lamaa mielen, jumittaa ajatukset
Ei ole sanoja

Sumu

Olen eksynyt sumuun.
Ei ole tietä ulos.
En tiedä, haluanko edes olevan.
Olen turvassa täällä.
Olen laiturilla,
joka päättyy johonkin,
samaan sumuun,
ei mihinkään.

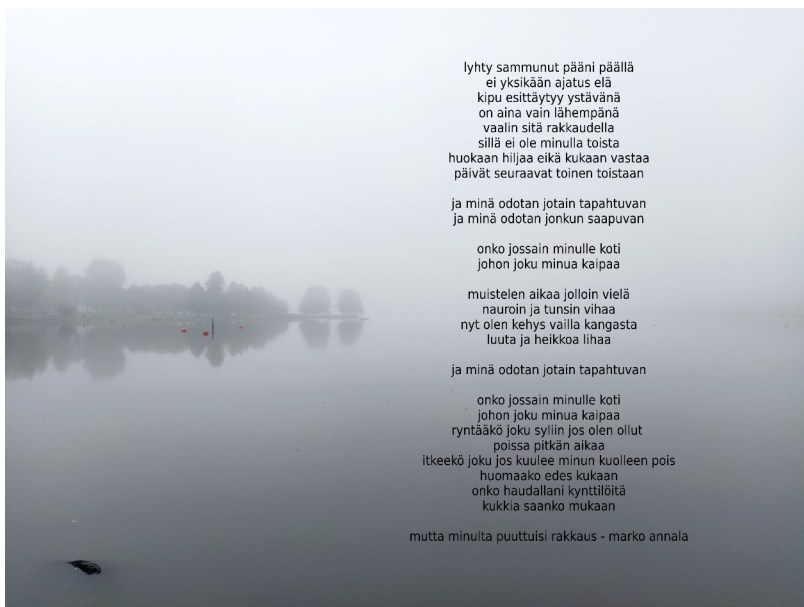
Sumun keskellä liikkuu yksinäinen lintu
välittämättä minusta se menee pois.
Lintu ei tule takaisin.
Kaukaisuudessa maisema katoaa
puiden varjot heijastuvat tyyneen veteen.
Kaukaisuudessa ovat muutkin, elämä.
Jään mielellään yksin
Kukaan ei voi minua satuttaa

Kappale

Kuulen musiikin, erotan sanat
kaukaa kuuluvat
Menen lähemmäs, en pelkää
ei ole mitään menetettävää,
tuntuu, että olen jo menettänyt kaiken
Nuo sanat iskevät minuun
saavat kyyneleet valumaan.
Tunne on tukahduttava ja samalla helpottava
En ole menettänyt itseäni, minä tunnen itseni
Tunnen surua ja iloa

Tästä vajaa vuosi eteenpäin
seuraavana kesänä
pelkään, toteutuuko toiveeni.
soitetaanko toiveeni illan keikalla.
Liikutun jo keikan alkumetreillä
pidättelen rinnassa tuntuva painetta
se pyrkii ulos
Mutta minulta puuttuisi rakkaus alkaa
minä itken
rinnassani tuntunut paine helpottaa
olen iloinen ja helpottunut, että tämä tapahtuu
pystyn kertomaan vieressä istuvalle Virpille
että tämä oli toiveeni.

Paha olla

Minun on paha olla
en tiedä, mistä tämä tulee
En tunnista tunteitani
Tunnen syyllisyyttä,
en tiedä, miksi
Miksi tunnen syyllisyyttä
toisen tekemästä teosta minua kohtaan
Syyllisyys hälvenee
tilalle jää jotain epämääräistä paha.
Miksi minun on niin paha olla?
Käräjäoikeuden istunnossa käsitellään pahoinpitelyäni
kohtaan siellä pahoinpitelijäni ensimmäistä kertaa
Jään odottamaan tuomiota
En pysty käymään töissä
Nautin helmikuun kylmästä, lumesta ja auringosta
Päivät kuluvat, uppoudun itseeni
Löydän tunteen,
se on piiloutunut monien muiden tunteiden alle
jotta en sitä pysty löytämään
myöntämään itselleni
Halusin kertoa.
Laskeuduin istumaan viereen sohvalle, laskin sohvalle väliimme lapun,
sanoin jotain tilanteeseeni liittyvää,
välissämme sohvalla lepäävässä lapussa luki:
Häpeä.

Herkkä mies

Juttelin miehen kanssa,
hän työnsä puolesta, minä asiakkaan asemassa.
Keskustelumme on kestänyt hetken,
kun mies sanoi minulle muistaakseni näillä sanoilla:
Olet herkkä mies.
Jotkin lauseet tarttuvat sinuun,
löytävät paikan sisimmästäsi.

Hetki

Tämä hetki, on vain tämä hetki.
Tämä hetki on pian mennyttä ja tuleva tätä hetkeä.
On turha roikkua menneessä, siihen ei voi vaikuttaa enää. Ilman menneisyyttä meitä ei olisi.
Jos jokin asia olisi mennyt jollakin muulla tavalla, emme voi tietää, missä nyt olisimme.
Nyt olemme tiemme tässä pisteessä. Siinä on surumme ja ilomme.
On turha murehtia tulevaa tai elää liiaksi keskittyen tulevaan, koska sitä ei välttämättä ole.
Elämä, niinkuin sen koemme, saattaa loppua ennen tulevaa hetkeä.
Elämämme loppuessa tämä on osaltamme ohi, jäämme muistoiksi elävien mieliin,
kasvoiksi valokuviin, nimeksi hautakiveen.

Armollisuus

And I cried 'Mercy'
Have mercy upon me
And I got down on my knees

sille pikkupojalle joka varasti kaupasta suklaapatukan ja katumuksen iskiessä palasi kauppaan ja tunnusti tekonsa ja pyysi anteeksi

sille nuorelle joka ryhtyi kiusaajaksi oltuaan ensin kiusattu

sille nuorelle miehelle joka petti tyttöystävänsä tilaisuuden tullen

sille miehelle joka ei kyennyt käsittelemään tunteitaan, joi liikaa ja purki tunteitaan humalassa

sille miehelle joka joi liikaa ja käyttäytyi öykkärimäisesti, oksenteli ja paskoi alleen

sille miehelle joka ei puhunut tunteistaan, tarpeistaan ja sulki nämä itseensä

sille miehelle joka syytti itseään kaikesta, mitä on tapahtunut

sille miehelle joka häpesi itseään, omia ajatuksiaan, tarpeitaan

minä annan anteeksi itselleni

Hautajaiset

Vietän hautajaisia
Vain minä, ei muita
Hautaan pahan olon, katkeruuden, syyllisyyden ja häpeän.
Hautaan painolastin, jota olen kantanut sisälläni
Jätän asiat taakseni
Loppu jää, sen kanssa jatkan eteenpäin
Hyvä niin
Olenko valmis. En.
Valmiiksi tuskin tulen
Siihen ei ole tarvis

